

[Transcript] DS Vandaag / Stevent Groen af op een electorale ramp zoals in 2003?

Het is 1 juni.

Dit is vandaag de dagelijkse podcast van De Standaard. Ik ben iefde lebeleider.

Soms lijkt het wel alsof Groen zelf niet meer geloofd in de verkiezingen.

Het ene na het andere parlamentslid doet niet meer mee.

En dan zijn er de tegenvallende peilingen en een regeringsleider, Alexander de Kro, die liever zijn eigen gang gaat dan de groene koalistipartner te volgen.

Wordt de verkiezingssondag van volgend jaar een herhuitgave van die in 2003, toen Groen bijna van de kaart werd geveegd.

It's not easy being green, having to spend each day the color of the leaves.

Barbara Kremer stoppt met politiek.

Leuvespolitica voor Groen aan Moerenhout stoppt als Vlaams parlamentslid.

Exit Bjorn Joska in de nationale politiek, dat heeft hij vanmorgen zelf aangekondigd.

Vandaag komt er alweer iemand bij, Elisabeth Meurlemann, Vlaams parlamentslid voor Groen. Goeiemorgen.

Goeiemorgen, dag gewoon ben je mee.

Daarnet op social media heb je aangekondigd je exit uit de brossofse politiek.

Hij zal niet meer opkomen met de verkiezingen in 2024.

Christoph Kalfow van Groen zal bij de verkiezingen van volgend jaar geen kandidaat meer zijn op de lijst voor het federale parlement.

Hij stopt met de nationale politiek.

I'm green, little do fine, it's beautiful.

And I think it's what I wanna be.

Christoph van Schoubroek, jij volgt de Groene Partij al een paar jaar.

Voor onze krant heb ik het juist.

Is er deze week geen enkel Groenpartijlet meer geweest?

Dat pastte voor de verkiezingen van 24.

Dat klopt, maar het lijstje is ondertussen wel al lang geworden.

Je hebt vorige week Christoph Kalfow die zei, een stap opzij te zetten en voor mechelen te kiezen aan moeren oud, die niet meer gaat opkomen.

Eder gaven ook al Bjorn Jowska, Elisabeth Meulenman, Barbara Cremers, Gohem Ben-Gumea, te kennen, geen nationale ambitie meer hebben.

Dus dat lijstje begint wel redelijk lang te worden.

Ja, toch wel grote namen ook.

Dat zijn grote namen.

Daar zijn grote namen bij, dat klopt.

Dat heeft ook allemaal een beetje te maken met het systeem dat Groen hanteert om de lijstjes samen te stellen.

Heel veel parlamentsleden denken rond deze periode na over hun toekomst omdat bij Groen geldt namelijk een rotatiesysteem.

Dus parlamentsleden die twee bestuursperiode in het parlement hebben gezeten moeten uitzondering vragen aan de leden van hun eigen provincie.

Om nog een derde keer te mogen opkomen.

Om nog een derde keer te mogen opkomen.

En die vergaderingen vinden deze dagen plaats.
Zoals bijvoorbeeld maandagavond,
nog een vergadering in Oost-Vlaander waar iemand als Stefan van Hekken
die uitzondering gevraagd heeft en ook gekregen heeft.
Hij zal wel licht uit, als hij opnieuw verkozen wordt,
het langstzittende parlamentslied voor Groen zijn of worden.
Want dan zal hij, als hij opnieuw kandidaat is
en opnieuw een parlement terechtkomt,
dan zal hij vijf bestuursperiode geregeerd hebben.
Dat is echt atypisch Groen.
Ja, en ik zou denken al die kopstukken,
als hij een uitzondering vragen, dan krijgen die die toch.
Maar blijkbaar, Elisabeth Meuleman, niet.
Want Elis zich uiteindelijk toch overtuigd door de koevoorzitters
om nog op een lijst te staan, om een lijst te duwen.
Maar werd blijkbaar weggestemd door de leden deze week.
Toen toch ook wel aan hoeveel macht die leden hebben.
Klopt.
Maar goed, Meuleman was nu toch van plan om te stoppen.
Hij had geen zin meer om op een lijst te staan.
Waarom houden al die kopstukken er mee op?
Wat is hun echte reden?
Waarom zijn stoppen?
Ja, hun officiële uitleg is natuurlijk van
bij de Christof Kalf bijvoorbeeld ik kies voluit voor mechelen.
Bij Björn Joska om een andere grote naam te kiezen
is het ik kies voluit voor lokeren.
Ze willen echt voluit gaan voor een lokaal mandaat.
Christof Kalf zal waarschijnlijk in mechelen schepen worden
of misschien zelfs meer.
Als Bart Sommers terug in de Vlaamse regering komt.
Idem voor Björn Joska in lokeren.
En bij Groen geldt natuurlijk het principe
je kan niet zowel schepen zijn als paramenslied.
Dus zij maken die keuze.
En bij die keuze speelt natuurlijk ook
het gevoel van het gaat niet goed met de partij.
Maar bij Christof Kalf speelt ook het gevoel in dat parlement.
Ik heb ook het gevoel dat ik daar geen verschil meer kan maken
dat ik mij op een muur loop daarom om verandering te brengen.
Dat is trouwens een gevoel dat ook bij parlementsleden
al buiten Groen ook leeft.
Bijvoorbeeld Valérie van Peel heeft ook al aangegeven.
Ik ga in 2024 stoppen om dezelfde reden.

Dat parlement is machteloos.
Ik kan niks realiseren.
We moeten gewoon op een knop duwen.
Wij kunnen geen initiatief nemen.
Dus dat gevoel leeft wel breder dan bij Groen alleen.
Maar een slechte uitslag in de parlementsverkiezingen
in juni volgend jaar hypothekeren misschien ook wel
hun campagne voor de lokale verkiezingen
in oktober van volgend jaar.
Heeft dat er ook mee te maken?
Dat heeft er natuurlijk ook voor een stuk mee te maken.
De vrees dat Groen het echt niet goed gaat doen
en ook het feit dat de plaatsen zullen duur zijn.
Bedoel, er gaan bijna verkozenen zijn.
En dan kies je misschien ook hierin naar wel eieren voor je geld.
Dus als een mengeling van reden
die bij al die mensen samen
die beslissing bewerkstelligd hebben.
Maar het blijft toch pijnlijk,
al die kopstukken die nu stoppen?
Ja, natuurlijk is het gevrije zicht.
Als je ziet dat het ene kopstuk na het andere afhaakt,
dat geeft gevoel van verlaten van een zink in het schip.
Want je moet er ook geen tekening mee maken.
Groen doet het momenteel ook niet goed in de peilingen.
Maar Groen, daar wordt dat natuurlijk geraadiveerd.
Ze zeggen ook en dat is altijd wel zo geweest.
We moeten het voorlijven van onze merknaam.
We zijn ideeënpartij, we zijn geen partij van persoon.
Het persoonlijk cultuur is minder belangrijk.
Dat is ook de rotatiesprincipe uit ons staan eigenlijk,
uit dat idee.
Maar je voelt binnen de partij ook dat er wel mee geworstelt wordt.
Het besef is er, we moeten ook bekende naam hebben
om kiezers te kunnen verleiden.
Petra de Sutter is al overal uitgespeeld worden.
Zal het boegbeeld zijn,
sociale media actief enzovoort.
Maar die worsteling of wel ideeënpartij zijn
en toch die persoonlijk cultuur
toch een beetje proberen te omarmen,
dan merk je bijvoorbeeld ook bij de co-voorzitters.
Dat zijn ook boegbeelden, die zijn momenteel onbekend.
Maar iemand als Nadja Nadji

heeft bijvoorbeeld in dag allemaal gestaan
met haar huwelijkse foto's over haar huwelijk.
Dus je voelt toch ook dat er ook denkt van...
De noodzaak om.
Het principe van ideeën en alleen die ideeën is mooi,
maar de noodzaak om bekende kopen te hebben,
dat besef je er ook wel dat dat er moet zijn.
Want ervan uitgaan dat je merknaam voldoende is
of belangrijker is dan de naam van wie je op je lijst staat.
Dat is misschien ook wel naïef.
Dat is naïef en zeker de dag van vandaag
waarin sociale media en politici
zeker meer dan vroeger nog BV's zijn voor een groot stuk.
Je zei het al, de vraag is of veel van die politici
die nu stoppen een zink in het schip verlaten,
want de sfeer is niet goed.
De peining van de standard en de VRT
deed de partij duidelijk geen deugd.
Het rare is met een hele periode geleden
de sfeer binnen de partij zelf.
Onderling is wel goed, in zekere zin.
De rust is teruggekeerd met de nieuwe co-voorzitters,
terwijl er allerlei vrijvingen en conflictende partijen
die zijn voorlopig weg.
Iedereen struik over eens in die partijers op nieuwe rust,
maar de partij slaat echt niet aan met de kiezer.
De stemming heeft dat nog eens aangeduid,
aangewezen door de peiling van de standard
samen met de VRT-news.
Daar haalt Groen maar 7,9 procent.
Terwijl bij de laatste verkiezingen was dat 10,1 procent.
Alle peilingen aan 10 waren ze altijd boven
die 9 procent blijven zweven.
Dat verliezen zich significant tegenover de verkiezingen van 2019.
Met de foute marge je in zo'n peiling
schurken ze zelf tegen de kiezdrempel aan.
Of, als je heel optimistisch bent,
heb je ook meer dan die 7,9 procent natuurlijk.
Maar zwat, dat is iets anders.
Maar bij Groen, in alle vorige peilingen
zaten ze altijd boven de 9 procent.
En wat er ook gebeurde rond de kenniscentrales,
wat de ministers ook deden,
ze bleven boven die 9 procent.

Ze zijn nu echt al door die bodem gezakt.
Dat wordt altijd wel voor wat gemoetst rust bij die Groen.
Dat blijkt maar een natuurlijke bodem waar we niet onder zakken.
En nu bij onze peiling,
die van het laatste nieuws een paar maanden voortdien,
waren ze daar onder die grens gezakt.
En dat zorgt toch wel voor een beetje nervositeit.
En waar gaan hun kiezers vooral naartoe?
Wat blijkt dat die peiling?
Naar vooruit.
En dat is een grote NRP van de A.
En ze halen zelf een beetje kiezers binnen van CDNV.
Maar zelfs NVA slaagt erin?
Ja, zelfs NVA slaagt erin om hier en daar
wat kiezers weg te pikken van de Groen.
Ook regeringsleider Alexander de Kro
lijkt te beseffen dat Groen niet meer zo sterk staat.
Maar wat je nu moet vermijden, is dat je de kar gaat overladen.
Dus ik vraag om op de pauzekrop knop te drukken,
maar niet voor CO2.
Voor CO2 moeten we die volledige ambitie behouden.
Maar voor de andere zaken die er nu aan toegevoegd worden,
zou ik toch wel vragen om eens goed te kijken,
is het nu het moment om alles er zal voor tijd te doen.
En we gaan toch het momenten dat we hebben
op de uitstoot van CO2 niet verliezen.
Christof, hoe verklare jij anders zijn uitleg
dat we al die milieumaatregelen even op pauze moeten zetten?
Ja, dat is vooral stukjes te verklaren
door zelf behoud van de Kro zelf.
Zijn partijen doen het ook heel slecht
en voelt ook wel aan dat er een stroming is.
Zeker in Vlaanderen, die soms allemaal een beetje te veel vindt,
al die maatregelen rond milieu en natuur.
Dus dat is de reden waarom Premier de Kro de Groen
de vorige week serieus een pad in de korf gezet heeft
door te zeggen van ja, die Europese milieumaatregelen
misschien moeten wel op de pauzeknop drukken
terwijl daar eigenlijk nog niets over afgesproken was.
En je voelt al langer, die groene hebben weinig steun in de regering.
Dat is ook een van hun grote frustraties.
Dus alle andere partijen en meer,
die baschanal best al hele tijd op de groene vooruit.
En PS, die laat die er maar hangen.

Officieel, ze gaan nooit in steun gaan voor de groene,
want het is voor vooruit zijn dat ook concurrent electoraal.
De Kro was zo lange tijd nog hun enige echte steun
waar hij zijn vertrouwde in die regering.
Maar die heeft hij nu ook laten vallen
en zet hij nu ook eigenlijk de facto voor de stuk aan de kant.
Dat maakt voor de groene natuurlijk ook niet zo gemakkelijk.
Ja, je wordt langs alle kanten belaagd.
Ja, NVA die belagen zijn vanuit de oppositie
ook al lang als dogmatisch, onreligieus dogmatisch.
Dus ze zijn redelijk geïsoleerd in het politieke landschap op dat vlak.
Dat is eigenlijk vergelijkbaar met de situatie die ze hadden
toen ze regerde en begin jaren 2000.
Toen was ook een partij die gezien werd als dogmatisch
die langs alle kanten belaagd werd.
Dat is een aandeel, want je krijgt langs alle kanten klappen.
Bij groen, zeggen ze soms ook,
ik hoorde vandaag nog iemand zeggen,
dank je wel, de Kro, om even die pauzeknop in te duwen.
Het voordeel is weer dat een materie die hen na aan het hart ligt.
Dat milieu, dat dat opnieuw op de agenda staat,
dat er weer belangrijk is,
dat zij opnieuw zich eens kunnen tonen op dat milieu.
Als zij kunnen zeggen van, we zijn de enige echte partij,
die daarom bekommerd is, moet bij ons zijn.
Toch vond ik dat groen vrij rustig reageerde
op die uitspraak van de Kro.
Ik hoorde Nadia Najiko voorzitter wel voor de camera.
We gaan hier zeker een punt van maken,
maar daarna heb ik daar niets meer van gehoord.
Als of dat partij toch ook lijkt te beseffen
dat ze alleen staan en dat de burger misschien
nu ook niet meer wakker ligt van al die milieumaatregelen.
Nee, in woorden hebben ze heel fors gereageerd.
Schandalig.
En dit en dat hebben ze op Twitter.
En Peter de Sutter heeft ook voor de televisiekameras
zich fors uit tegen de Kro.
Maar daar is het wel daar gebleven.
Ja, maar de groene kunnen ook niet veel kanten op.
En hoe moeten ze doen?
We gaan niet in de regering over laten vallen.
Dan kunnen ze helemaal die kiesdrempen op hun buik schrijven.
Dus die zitten ook redelijk vast.

Daarover, hetzelfde met de kerstcentraal,
was dezelfde discussie.
Wat gaan de groenen nu doen?
Maar niemand die er aan denkt om uit de regeringsstappen of zo,
want dan tekenen je eigen doodvol is bij een nieuwe van de spreken.
Maar het roept er wel de vraag op.
Heeft Groen nog een ruggegraad?
Als het over de hardcore-business gaat.
Ja, maar dat is het kiezen.
Dus de pesten en de cholera.
Wat moet je dan doen?
Je zit vast.
Je zit in de regering.
Dat is ook een van de grote frustraties van die groenen.
Ze zijn de regering ingegaan
met het die magen van die dogmatische gegaderd zien.
Ze hebben zich heel pragmatisch opgesteld in de regering.
Kernendossier, kernenergiedossier is daar een voorbeeld van.
Er zijn nog andere dossiers die het ook heel verzoenen vaak.
Maar dat is dat voor hen,
dat niemand hen daarvoor apprecieert.
Buiten de regering, dat is normaal.
Dat is op positie.
Ook binnen de regering, dat niemand dat doet.
En zal die appreciatie,
toch het gevoel van appreciatie,
nog een beetje van een premier,
maar dat is na vorige week ook helemaal weg.
En dan was er dit weekend ook een interview
dat jij deed met Christophe Calvo.
Hij vond dat Vivalde het nog niet zo slecht had gedaan
als regering, maar hij zei dat het project was mislukt.
Ook tof als een vooraanstaand parlamentslid
dat zegt over de regering waar je zelf in zit.
Ja, Christophe Calvo zei letterlijk,
je stuur me naar verkiezingsdebat
en ik zal mijn vuur,
de maatregelen van die regering, verdedigen, corona,
energiecrisis, koopkracht,
maar we hebben dat allemaal gedaan hebben.
Maar het project vindt hem mislukt,
omdat het project van samenwerking
bouwen aan een nieuwe maschappij,
nieuw idee, hervormen.

Dat project, daar ziet de regering niet uit de start blokken.
Dan heb je nog zijn dadde, natuurlijk,
die partijfinanciering, hervormen.
Ja, politieke vernieling.
Dat schiet ook geen millimeter op,
terwijl hij daar heel erg op ingezet heeft.
Dus dat bedoelt hem met het project.
En ik denk dat hij er ook niet in zit,
waar een soortgelijke constelatie wel
een project realiseert, verandering, hervorming doorvoert.
En dat was eigenlijk zijn grote droom,
omdat ook federaal te verwezelijken,
maar die droom wordt geen werkelijkheid voorlopig.
Denk je dat ze bij Groen zelf tevreden zijn
over een regeringsdeelname?
Dat is een dubbel gevoel.
Ze vinden van zichzelf,
dat ze eigenlijk vooral tien van de straat
dat hij goed werkt,
dat ze eigenlijk vooral tien van de straat
dat hij goed werkt, levert.
Ze zeggen dat ze eigenlijk de enige,
de eerste minister op energie,
die ook effectief de toekomst voorbereidt.
Je hebt gewoon die discussie met de kerkcentrale schat,
maar ze hebben dan ook die bocht genomen
en ze verlengen ze wel,
maar die echt effectief daarmee bezig was,
want die uitstap is in 2003 beslist,
het moment dat zij de laatste keer in de regering zaten.
En sindsdien is daar heel weinig gebeurd
om de energie toekomst klaar te maken.
Dus dat vinden ze wel.
Peter de Sutter, ze vinden ook dat hij als vissen
dat hij goed functioneert,
dat hij een bemiddelende rol heeft in de regering,
dat hij goed communiceert.
Maar Peter de Sutter is natuurlijk
amperbevoegdheden,
dat is slecht onderhandeld
toen ze in de regering kwamen.
Welke bilan kan zij voorleggen?
Dat is het probleem.
Zij heeft amperziegbaar en bevoegdheden.

Eén van haar bevoegdheden overijsbedrijven
was met de post wel even heel zichtbaar nu,
maar niet zoals je het wil.
Maar het Keerzijdeninspel heeft natuurlijk
redelijk goed gekeerd
en ze heeft dan in die commissie
alles zeer helder kunnen weerleggen.
Maar dus ze zijn op zich,
ze zijn ze wel tevreden over
het werk van de ministers,
de capaciteit dat die ministers hebben,
die doen het goed.
Maar ze beseffen er ook
dat zij heel weinig vruchten kunnen plukken
van wat daar gebeurt.
Een recente voorbeeld nog,
ja, dan die Noord zit op onlangs nog,
rond de wind op zee
met alle regeringsleiders van
de buurige landen, van de Noordzeelanden,
die aanwezig waren in Oostende was dat zeker.
Dan is er heel grote frustratie bij Groen.
Tiende van de straten, zeggen zij,
dan heeft dat eigenlijk in gang gezet,
genisjeerd.
Maar wie staat dat dan
op de foto met alle regeringsleiders?
Dat is premier De Crow.
Dus dan zeggen ze,
weer een gemiste kans om te zeggen
wat wij in deze regering doen,
welk verschil wij maken.
Zelfde met heel wat sociale maatregelen
die genomen zijn.
Voelt de uitbreiding van het sociaal tarief,
rond energie,
maar ook andere sociale maatregelen.
Waar we zelf overal naar de socialisten
gekeken worden,
die hebben daarvoor gezorgd
die gaan met de pluimen lopen.
Dat is wel een grote frustratie die er leeft.
Dus je hebt de frustratie,
de andere gaan met onze pluimen lopen,

plus wij worden echt niet gewaardeerd
voor de toegiften die wij doen
op onze basispunten.
Ja, maar die frustratie hebben ze dan
ook aan zichzelf te weten,
dan moeten ze zich maar tonen
in die regering,
dan moeten ze maar met die pluimen
gaan lopen denk ik.
Dat is een van de grote problemen
die zich scherp per zet.
Ze hebben lang geworsteld eigenlijk
met het feit van
oh, we moeten oppassen dat we niet
als die dogmatisch zien,
afgeschilderd worden.
Dus we hebben ons eigenlijk
heel constructief opgesteld.
Maar je hebt dan het risico natuurlijk
dat je in het ene uiterste vervalt
en het andere uiterste
is een besefische rook van
moeten veel meer op onze punten staan,
moeten meer ons punt maken
en een scherper communiceren.
En die oefening is bezig.
Je ziet dat bij de voorzitters in de voorst,
maar dat is natuurlijk iets
dat je niet van vandaag op morgen gekeert.
Ja, maar Groen lijkt wel wat te braaf
in deze regering,
als je het zo bekijkt.
Ja, maar omgekeerd
als ze dan voor alles
wat effe afwijkt van hun standpunten
hoog van de toren zouden geblasen hebben,
dan zou het weer geweest zijn.
Ach, zie die Groen dogmatisch zien.
Je kan dat niet meer besturen, geen ervaring.
Dus dat is een heel moeilijk evenwicht
als ze proberen te bewaren,
maar de conclusie is
het moet scherper nu.
Ja, straks hebben we het nog

over hoe Groen een verkiezingsstrauma
zoals dat van 2003 kan vermijden,
maar we gaan er eerst even uit voor reclame.
Podcast de zuivale waarheid.
Wat is het verschil tussen duurzaam
en goed voor het klimaat?
En hoe kunnen we de metaanuitstoot verminderen?
Ik ben Heidi Helmsmortel
en ik maakte een podcast over melk en duurzaamheid.
Beluister de podcast nu op Spotify.
Christof, je verweist al een paar keer naar 2003.
Groen zat toen ook in de regering,
maar werd genadeloos afgestraft daarvoor door de kiezer.
We luisteren eens naar een paar fragmenten uit ter zaken.
We hebben de eerste uitslag.
Het grote verlies voor Agalef,
een verlies van 6,5 procent.
We betalen voor alles blijkbaar wat niet gelukkig is.
De socialisten hebben de verkiezingen gewonnen,
de groene verdwijnen van de politieke kaart.
Agalef haalt geen enkele zetomeer
in het federale parlement.
Die al bloffen.
We hebben hem niet verdienen.
Christof, denk je dat Groen volgend jaar
weer onder de kiezerrempel geraakt?
Er zijn natuurlijk wel wat parallellen.
In het begin de jaren 2000 werden ze ook
met alle zonden van Israel beladen.
Je ziet dat nu ook vaak,
toch dat gevoel.
NVA doet dat heel erg,
maar ook binnen de regering, zoals ik al eerder gezegd heb,
toen het ook iemand met de SP toen,
Steve Stever, die heel erg groot opmars maakte.
Je ziet nu Konrussot, die heel erg populair is.
Peiling na peiling, wind.
Je weet waar gaat vooruit eindigen.
En vooruit blijft toch nog altijd
de grootste elektrale concurrent van Groen.
De meeste stemmen die van Groen weg verloren gaan,
gaan richting vooruit.
Ook Papier van de A, maar toch vooral vooruit.
Dus je ziet wel dat er wel een aantal risicofactoren zijn.

Een ander probleem is,
Groen, daar kleven een aantal thema's aan,
zoals klimaat en milieu.
Maar die interesseerde Vlaming eigenlijk niet.
Hij heeft de stemming ons geleerd,
vandaar dat ze wel een beetje blij zijn
met de demarsje van de kro,
want dan krijgen die toch toch opnieuw een beetje aandacht.
Mobiliteit kleeft ook aan hen,
maar iedereen klaagt over training te laten rijden.
Dat is een eco-lomenister
die die portefeuille in handen heeft.
Ook niet bepaald een troefkaart.
Ze hebben al miljarden en miljarden binnengehaald,
maar als die verwezenlijke niet uit moeten voortvloeien,
die gaan we ook pas na 2024 zien belicht.
Dus ja, de kaarten liggen niet zo heel goed.
Maar je kan natuurlijk ook zeggen,
als underdog, je hebt niks te verliezen,
je gaat ervoor en je ziet wel waar je uitkomt.
En dat is ook het gevoel dat binnen die partij echt leeft.
We zitten hier als underdog,
het is eigenlijk slecht.
En ja, we kunnen ons best doen voor het werken
en maar hopen dat we beter uitkomen.
Dat is een heel andere positie dan waar ze vorige keer in zaten,
waar ze in de kortpijlingen halen,
toch voor de groene partij,
en iedereen hun koning wat winst voorspelden.
Nu gaan ze in een heel andere positie die verkiezingen in.
Ja, maar je kan het ook omdraaien, ze hebben alles te verliezen.
Want de verkiezingen volgend jaar,
federale en Vlaamse vallen op dezelfde dag.
Dus op één dag kunnen ze al hun parlement steden kwijt zijn.
Dat kan, als ze heel veel pech hebben kunnen.
En dat is ook een verschil met 2003.
Ja, toen waren het enkele federale verkiezingen
en volgende Vlaamse nog even later,
een jaartje later hadden ze nog even ademruimte
om te bekomen en opnieuw op te bouwen.
Nu is het ja...
Ja, mensen waren misschien toen ook geschrokken van het resultaat
in 2003.
En dan kan je zeggen, ah, we moeten misschien toch...

Ja, Groen moet blijven bestaan.
Ja, maar nu is het verkiezingen op één dag, dus...
Ja, dat is al heel spannend woorden voor hen.
En die drempelsbevoet,
het is, ja...
Zeker kan je nooit zeggen, maar in Limburg
is het kans zeer klein als ze nog bijvoorbeeld
een parlamentslied zullen hebben,
federaal dan, omdat die kiesdrempel
ligt daar al defecto hoger dan in andere provincies.
Dus het wordt een heel moeilijke strijd voor hen.
Groen heeft nog een jaar om met tijd te keren,
wat moeten ze daarvoor doen?
Ja, ze zijn er al een tijdje mee bezig, he.
Ze hebben inhoudelijk veel werk verricht.
Ze hebben...
Ja, het logo is niet meer Groen, zoals je ziet
als je even naar de site ruft, maar...
in verschillende kleurtjes.
Om te zeggen, ja, we zijn meer dan Groen.
Meer dan Groen alleen klinkt het dan.
Dat is ook andere thema's, zoals welzijn, ongelijkheid
en zo voor erg, erg belangrijk vinden en daarop inzetten.
Maar de belangrijkste koerswijziging,
en die ze op een congrats een aantal weken
in Leuven nog bevestigd is,
dat ze echt niet bij haar vullen van het imago van
het opgestoken vingertje.
Het mantra is nu, ja,
die klimaat- en milieuitdaging,
dat is een collectieve uitdaging.
De overheid moet haar de verantwoordelijkheid pakken.
De overheid moet iedereen leiden
naar het juiste gedrag in hun ogen.
Dat moet aantrekkelijk zijn.
Mijn mensen moeten niet gestraft worden
omdat ze een lekkere bifstuk eten
of een keer het vliegtuig pakken naar die biza.
Dat is eigenlijk de nieuwe leidraad.
En die boodschap proberen ze natuurlijk te...
In zekere zin is dat een noodzakelijke keuze,
omdat de vorige verkiezingen
zijn ze ook voor een stuk verloren
door het imago dat ze hadden van

als zijn die mannen met het opgestoken vingertje
denk maar aan de hand die discussie rond de bedrijfswagens.
Dit moet weig, dat moet weig, dat mag niet meer.
Dus dat is echt niet meer de boodschap die ze zullen brengen.
Daarom is het ook heel jammer voor hen in zekere zin
dat iemand als Bjorn Joschappen voorbeeld
dat die maag ook uitraagt, al langer ook
dat die nu echt voor de lokale kiest.
Ja, dat zijn de mensen die ze nu nodig hebben, lijkt mij.
Dat zijn mensen die ze nu nodig hebben.
Dus met het vastleggen van die boodschap
alleen ga je geen verkiezingen binnen.
Je hebt ook mensen nodig die die boodschap
op een aantrekkelijke manier kunnen brengen.
Ze reken daarvoor op Petra de Sutter in de eerste plaats
als absoluut boegbeeld hun andere ministers
elke van de brand in Brussel,
tiende van de straten als energieminister
en dan de twee voorzitters zullen me langer rol spelen.
Jeremy van Eekhout en Nadja Najimar
die zijn nog compleet onbekend bij het Vlaamse publiek.
Dat blijkt ook uit de peiling.
Dus er is nog heel veel werk aan de winkel.
Met een interessant congres wil je geen verkiezingen
met kopstukken wel bekende namen.
Deze moderne tijden zijn
allezins kopstukken toch ononbeerlijk
om een goede resultaat neer te zetten.
En daarom breekt dit hen nog altijd aan.
Dus afwachten wat dat gaat geven volgend jaar.
Christoph van Schoubruk, bedankt.
Graag gedaan.
Dit was vandaag de dagelijkse podcast van de standaard.
Bedankt voor het luisteren.
Volgens ons op Spotify, Apple podcast
of één der welk ander podcastplatform.
Onze gratis FDS podcast
kan je niet alleen ons werk beluisteren
maar ook de beste podcasttips terugvinden.
Alle credits van de podcast die je net hoorde
vind je op standaard.be schijnenstreep podcast.
Reageren kan via podcastatstandaard.be.